

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/1203/2015
Identifikačné číslo spisu:	6613206019
Dátum vydania rozhodnutia:	09.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6613206019.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a členov senátu JUDr. Soni Mesiarkinovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v spore žalobkyne Lawyer Partners, a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 37, IČO: 35 944 471, proti žalovanej S.A.O. spol. s r.o., naposledy so sídlom v Lučenci, Podjavorinskej 8, IČO: 31 617 115, vymazaná ex offio dňa 1. júna 2013, o zaplatenie 34,52 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 13Rob/92/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. júna 2014 sp.zn. 41Co/334/2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. júna 2014 sp.zn. 41Co/334/2014 z r u š u j e a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 28. novembra 2013 č.k. 13Rob/92/2013-8 zastavil konanie podľa § 104 ods.1 O.s.p. z dôvodu zániku žalovanej vymazom z Obchodného registra. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 12. júna 2014 sp.zn. 41Co/334/2014 potvrdil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne (§ 219 O.s.p.). V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie na základe žalobkyňou v roku 2013 predloženého elektronického média vytlačil jej žaloby datované rokom 2006. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalobkyne, že podanie vytlačené v roku 2013 je len v inej forme vyhotovená žaloba identická s tou, ktorú súdu v elektronickej podobe doručila už v roku 2006. Po oboznámení sa s dátami uloženými na elektronickom médiu odvolací súd konštatoval, že žaloba uložená na elektronickom médiu je síce obsahovo totožná so žalobou vyhotovenou v písomnej forme a datovanou rokom 2006, elektronické podpisy na tomto médiu neboli ale aktualizované následným elektronickým podpisom s novou časovou pečiatkou. Takto podané žaloby preto nepovažoval za (platné) podania z roku 2006. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súdny poplatok za žalobu stal splatným až vznikom poplatkovej povinnosti - podaním žaloby v roku 2013 (§ 8 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.), preto žalobkyňa nedôvodne namietala, že jej poplatková povinnosť zanikla 31. decembra 2009. Súd prvej inštancie teda rozhodol správne o zastavení konania z dôvodu, že žalobkyňa

nezaplatila súdny poplatok (§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.).

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s tým, že jej súdy odňali možnosť konať (§ 237 ods.1 písm. f/ O.s.p.). Zo strany žalobkyne totiž nešlo o podanie novej žaloby, ale o podanie, ktoré malo mať podľa nálezu ústavného súdu účinky podania z roku 2006. Žiadala zrušiť napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolaním napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť.

5. Dovolanie žalobkyne bolo podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), preto dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

6. Žalobkyňa dovolaním napadla potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky rozhodnutí uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., voči ktorým bolo dovolanie prípustné.

7. Predmetné dovolanie by bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. S poukazom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. dovolací súd prihliadal na existenciu týchto väd z úradnej povinnosti (či už to strana sporu namietala alebo nie). Po preskúmaní obsahu spisu dovolací súd zistil, že odvolacie konanie bolo zaťažené vadou v zmysle § 237 ods.1 písm. b/ O.s.p. (ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania) a súčasne i vadou v zmysle § 237 ods.1 písm. f/ O.s.p. (účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom).

8. Procesná subjektivita strany sporu je jednou zo základných procesných podmienok súdneho konania, na splnenie ktorej prihliada súd v ktoromkoľvek štádiu konania. Procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. K zániku spôsobilosti mať práva a povinnosti a tým pádom aj k zániku procesnej subjektivity u právnických osôb zapísaných v obchodnom registri dochádza dňom ich výmazu z tohto registra (§ 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka). Postup súdu v konaní pri zániku právnickej osoby ako strany sporu v čase rozhodovania súdov nižšej inštancie upravovalo ustanovenie 107 ods. 4 O.s.p. tak, že súd pokračuje v konaní s právnym nástupcom tejto právnickej osoby a ak právneho nástupcu niet, konanie zastaví. Obdobný postup zachováva aj súčasne platné znenie ustanovenia § 64 CSP.

9. Z výpisu z Obchodného registra (prístupného na internetovom portáli Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky www.orsr.sk) dovolací súd zistil, že žalovaná bola po začatí súdneho konania dňa 1. júna 2013 vymazaná z obchodného registra bez právneho nástupcu. Súd prvej inštancie teda rozhodol správne, keď z tohto dôvodu konanie zastavil podľa § 104 ods. 1 O.s.p. Z obsahu rozhodnutia odvolacieho súdu je však zrejmé, že odvolací súd tieto skutočnosti prehliadol, prejednal odvolanie žalobkyne a vo veci rozhodol tak, akoby žalovaná mala procesnú subjektivitu a naďalej existovala. V dôsledku tohto nesprávneho procesného postupu, zaťažil konanie vadou v zmysle § 237 ods. 1 písm. b/ O.s.p. zakladajúcou nielen prípustnosť, ale zároveň aj dôvodnosť podaného dovolania.

10. Súčasne je konanie zaťažené aj vadou v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., pretože rozhodnutie odvolacieho súdu je zmätočné a jeho obsah, ako ani okruh preskúmaných odvolacích dôvodov nezodpovedá obsahu spisu ani rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Odvolací súd v rozhodnutí potvrdil ako vecne správne napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bolo konanie zastavené podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, hoci súd prvej inštancie konanie v prejednávanej veci zastavil pre nedostatok neodstrániteľnej procesnej

podmienky konania podľa § 104 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd teda preskúmaval iné (neexistujúce) rozhodnutie súdu prvej inštancie než to, ktoré bolo obsahom spisu a voči ktorému bolo podané odvolanie.

11. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

12. O trovách pôvodného aj dovolacieho konania bude rozhodnuté súdom v novom rozhodnutí (§ 453 ods. 3 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.